

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πρώτο τμήμα)
της 7ης Φεβρουαρίου 2001

Υπόθεση T-118/99

Beatrice Bonaiti Brighina
κατά
Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Υπάλληλοι - Διαγωνισμός - Γλωσσικό καθεστώς - Παραδεκτό -
Αποκλεισμός από τις προφορικές εξετάσεις - Πρόσβαση στα έγγραφα»

Πλήρες κείμενο στην ιταλική γλώσσα II - 97

Αντικείμενο: Προσφυγή με αντικείμενο, κυρίως, την ακύρωση της αποφάσεως της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού COM/B/18/96 να αποκλείσει την προσφεύγουσα από τις προφορικές εξετάσεις του εν λόγω διαγωνισμού και, εφόσον κριθεί αναγκαίο, την ακύρωση της κατατάξεως των υποψηφίων μετά από τις γραπτές εξετάσεις και της τελικής κατατάξεώς τους, καθώς και του επακόλουθου διορισμού τους.

Απόφαση: Η προσφυγή απορρίπτεται. Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

Περίληψη

1. Υπάλληλοι - Προσφυγή - Προθεσμίες - Έναρξη - Κοινοποίηση - Έννοια - Απόφαση περί απορρύθμισης της ενστάσεως υπαλλήλου που του κοινοποιήθηκε σε γλώσσα που δεν ήταν ούτε η μητρική του ούτε η γλώσσα της ενστάσεως - Χρησιμοποίηση της μεταφράσεως - Ημερομηνία κοινοποιήσεως της μεταφράσεως - Βάρος αποδείξεως της κοινοποιήσεως
(Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 91 § 3)

2. Υπάλληλοι - Διαγωνισμός - Διαγωνισμός βάσει εξετάσεων - Συμμετοχή στις προφορικές εξετάσεις υπό ορισμένες προϋποθέσεις - Επιτρέπεται
(Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, παράρτημα III, άρθρο 5, εδ. 5)

3. Υπάλληλοι - Διαγωνισμός - Εξεταστική επιτροπή - Κατάρτιση του πίνακα επιτυχόντων - Αριθμός των επιτυχόντων που θα περιληφθούν στον πίνακα - Εσωτερικός διαγωνισμός
(Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρα 28, στοιχ. δ', και 30· παράρτημα III, άρθρο 5, εδ. 5)

4. Υπάλληλοι - Διαγωνισμός - Εξεταστική επιτροπή - Απόρρητο των εργασιών - Περιεχόμενο
(Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, παράρτημα III, άρθρο 6· απόφαση 94/90 της Επιτροπής)

5. Υπάλληλοι - Διαγωνισμός - Εξεταστική επιτροπή - Απόρριψη υποψηφιότητας - Υποχρέωση αιτιολογήσεως - Περιεχόμενο - Τήρηση του απορρήτου των εργασιών
(Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 25· παράρτημα III, άρθρο 6)

6. Πράξεις των οργάνων - Τεκμήριο νομιμότητας - Αμφισβήτηση - Διεξαγωγή αποδείξεων από τον κοινοτικό δικαστή - Προϋποθέσεις
(Άρθρο 249 ΕΚ)

1. Η κοινοποίηση μιας αποφάσεως πρέπει να παρέχει στον ενδιαφερόμενο τη δυνατότητα να λάβει πλήρη γνώση της αποφάσεως αυτής και των λόγων στους οποίους στηρίχθηκε η διοίκηση για να τη λάβει.

Η κοινοποίηση αποφάσεως περί απορρίψεως ενστάσεως σε γλώσσα που δεν είναι ούτε η μητρική γλώσσα του υπαλλήλου ούτε η γλώσσα στην οποία έχει συνταχθεί η ένσταση είναι νομότυπη, υπό την προϋπόθεση ότι ο ενδιαφερόμενος μπορεί να λάβει πλήρως γνώση της αποφάσεως αυτής. Εάν, αντιθέτως, ο αποδέκτης της αποφάσεως θεωρεί ότι δεν είναι σε θέση να την κατανοήσει, εναπόκειται σ' αυτόν να ζητήσει από το θεσμικό όργανο, με όλη την απαιτούμενη επιμέλεια, να του παράσχει μετάφραση είτε στη γλώσσα στην οποία έχει συνταχθεί η ένσταση είτε στη μητρική του γλώσσα.

Στην περίπτωση που η αίτηση αυτή διατυπωθεί χωρίς καθυστέρηση, η προθεσμία ασκήσεως της προσφυγής αρχίζει να τρέχει από την ημερομηνία κοινοποιήσεως της μεταφράσεως στον ενδιαφερόμενο υπάλληλο, εκτός αν το θεσμικό όργανο μπορεί να αποδείξει, χωρίς αμφιβολία επί τούτου, ότι ο ενδιαφερόμενος μπόρεσε να λάβει πλήρως γνώση τόσο του διατακτικού όσο και του αιτιολογικού της αποφάσεως περί απορρίψεως της ενστάσεώς του στη γλώσσα της αρχικής κοινοποιήσεως. Συναφώς, εναπόκειται στον διάδικο που προβάλλει την εκπρόθεσμη άσκηση της προσφυγής, ως προς τις προθεσμίες που τάσσει το άρθρο 91 του ΚΥΚ, να αποδείξει την ημερομηνία κοινοποιήσεως της αποφάσεως περί απορρίψεως της ενστάσεως.

(βλ. σκέψη 16 από 19)

Παραπομπή: ΔΕΚ, 15 Ιουνίου 1976, 5/76, Jänsch κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1976, σ. 381, σκέψη 10· ΠΕΚ, 9 Ιουνίου 1994, T-94/92, X κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1994, σ. I-A-149 και II-481, σκέψη 24· ΠΕΚ, 9 Νοεμβρίου 1999, T-102/98, Παπαδέας κατά Επιτροπής των Περιφερειών, Συλλογή Υπ.Υπ. 1999, σ. I-A-211 και II-1091, σκέψη 31· ΠΕΚ, 23 Μαρτίου 2000, T-197/98, Rudolph κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2000, σ. I-A-55 και II-241, σκέψεις 43 έως 45

2. Στο πλαίσιο διαγωνισμού βάσει εξετάσεων, η ΑΔΑ έχει δικαίωμα να προβλέψει, κατά την άσκηση της ευρείας διακριτικής ευχέρειας που διαθέτει για τον καθορισμό των όρων του διαγωνισμού, ότι μόνον οι υποψήφιοι που θα πληρούν ορισμένες προϋποθέσεις κατά το πέρας των γραπτών εξετάσεων θα γίνουν δεκτοί στις προφορικές εξετάσεις και, ως εκ τούτου, να μειώσει σταδιακά τον αριθμό των υποψηφίων που γίνονται δεκτοί στα διαδοχικά στάδια του διαγωνισμού.

(βλ. σκέψη 29)

Παραπομπή: ΠΕΚ, 3 Μαρτίου 1993, T-44/92, Delloye κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. II-221, σκέψη 22

3. Δεν συντρέχει παράβαση του άρθρου 5 του παραρτήματος III του ΚΥΚ ούτε του άρθρου του 28, στοιχείο β', για τον λόγο ότι η προκήρυξη διαγωνισμού ορίζει ότι ο πίνακας επιτυχόντων πρέπει να περιλαμβάνει ορισμένο μόνον αριθμό υποψηφίων ούτε για τον λόγο ότι η εξεταστική επιτροπή πρέπει να συμμορφώνεται προς την επιταγή αυτή, όπως άλλωστε οφείλει. Συγκεκριμένα, η ένδειξη ότι ο πίνακας αυτός πρέπει να περιλαμβάνει αριθμό υποψηφίων τουλάχιστον διπλάσιο του αριθμού των προς πλήρωση θέσεων δεν αποτελεί παρά μια σύσταση προς την εξεταστική επιτροπή η οποία δεν μπορεί, εν πάση περιπτώσει, να επιβληθεί έναντι των όσων σαφώς προβλέπει η προκήρυξη του διαγωνισμού.

Επιπλέον, αν, βάσει του άρθρου 30 του ΚΥΚ, η ΑΔΑ επιλέγει από τον πίνακα επιτυχόντων ενός διαγωνισμού τους υποψηφίους που διορίζει στις κενές θέσεις, αυτό δεν προϋποθέτει κατ' ανάγκη ότι ο πίνακας αυτός περιέχει αριθμό επιτυχόντων ανώτερο από τον αριθμό των προς πλήρωση θέσεων. Αυτό σημαίνει απλώς ότι η ΑΔΑ, στο πλαίσιο της διακριτικής ευχέρειας που διαθέτει για τη σύγκριση των προσόντων των εγγεγραμμένων στον πίνακα επιτυχόντων, επιλέγει μεταξύ αυτών τους πλέον κατάλληλους για την πλήρωση της συγκεκριμένης θέσεως.

Εν πάση περιπτώσει, να μεν ενδείκνυται να διαθέτει η ΑΔΑ δυνατότητα επιλογής στην περίπτωση διαγωνισμού που σκοπό έχει την κατάρτιση πίνακα για μελλοντικές προσλήψεις για την πλήρωση θέσεων που θα ελευθερωθούν στο μέλλον, αντιθέτως όμως η ΑΔΑ δεν πρέπει να υποχρεώνεται να καταρτίσει πίνακα που να περιέχει περισσότερα ονόματα από τον αριθμό των προς πλήρωση θέσεων στην περίπτωση εσωτερικού διαγωνισμού, που μοναδικό σκοπό έχει την επιλογή προκαθορισμένου αριθμού υπαλλήλων της κατηγορίας C που θα προαχθούν στην κατηγορία B. Πράγματι, σ' ένα τέτοιο πλαίσιο, η επιλογή μεταξύ των εγγεγραμμένων στον πίνακα επιτυχόντων θα ήταν περιττή και ούτε καν σκόπιμη.

(βλ. σκέψεις 30, 34 και 35)

Παραπομπή: ΔΕΚ, 26 Οκτωβρίου 1978, 122/77, Agneessens κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1978, σ. 633, σκέψη 22· ΠΕΚ, 19 Σεπτεμβρίου 1996, T-158/94, Brunagel κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή Υπ.Υπ. 1996, σ. I-A-383 και II-1131, σκέψη 69· ΠΕΚ, 17 Δεκεμβρίου 1997, T-166/95, Καραγκιοζοπούλου κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1997, σ. I-A-397 και II-1065, σκέψη 55

4. Η αρχή του απορρήτου των εργασιών των εξεταστικών επιτροπών των διαγωνισμών δικαιολογείται από επιτακτικούς λόγους δημοσίου συμφέροντος. Συγκεκριμένα, η αρχή αυτή επιβλήθηκε προς διασφάλιση της ανεξαρτησίας των εξεταστικών επιτροπών των διαγωνισμών και της αντικειμενικότητας των εργασιών τους, καθόσον αυτές προστατεύονται από εξωτερικές παρεμβάσεις και πιέσεις, προερχόμενες είτε από τις ίδιες τις κοινοτικές διοικητικές αρχές είτε από τους υποψηφίους είτε από τρίτους.

Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να θεωρηθεί ότι οι διατάξεις του κώδικα συμπεριφοράς όσον αφορά την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Συμβουλίου και της Επιτροπής, οι οποίες προβλέπουν την αρχή της ευρύτερης δυνατής προσβάσεως του κοινού στα έγγραφα, και το άρθρο 1 της αποφάσεως 94/90 σχετικά με την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα της Επιτροπής, βάσει της οποίας η ως άνω αρχή εφαρμόζεται στην Επιτροπή, δεν μπορούν να υπερισχύσουν σε σχέση με τον κανόνα του απορρήτου των εργασιών της εξεταστικής επιτροπής που προβλέπει το άρθρο 6 του παραρτήματος ΙΙΙ του ΚΥΚ. Συγκεκριμένα, δυνάμει της αρχής της ιεραρχίας των κανόνων δικαίου, ούτε ο κώδικας συμπεριφοράς ούτε η απόφαση 94/90 μπορούν να μεταβάλλουν τις συνέπειες μιας διατάξεως του ΚΥΚ, εφόσον για τη θέσπισή τους δεν τηρήθηκε ούτε η προβλεπόμενη για την

αναθεώρηση διατάξεων του ΚΥΚ διαδικασία του άρθρου 24, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης περί ιδρύσεως ενιαίου Συμβουλίου και ενιαίας Επιτροπής ούτε το άρθρο 10 του ΚΥΚ. Περαιτέρω, οι ανωτέρω εκτιμήσεις αντίκεινται στην άρση του απορρήτου ακόμη και μετά το πέρας των εργασιών της εξεταστικής επιτροπής.

(βλ. σκέψεις 46 και 47)

Παραπομπή: ΔΕΚ, 28 Φεβρουαρίου 1980, 89/79, Bonu κατά Συμβουλίου, Συλλογή τόμος 1980/I, σ. 291, σκέψη 5· ΠΕΚ, 14 Δεκεμβρίου 1995, T-285/94, Pfoeschner κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-3029, σκέψη 51· ΔΕΚ, 4 Ιουλίου 1996, C-254/95 P, Κοινοβούλιο κατά Innamorati, Συλλογή 1996, σ. I-3423, σκέψη 24

5. Λαμβανομένου υπόψη του απορρήτου που πρέπει να περιβάλλει τις εργασίες της εξεταστικής επιτροπής, βάσει του άρθρου 6 του παραρτήματος ΙΙΙ του ΚΥΚ, η γνωστοποίηση των βαθμών που λαμβάνουν οι υποψήφιοι στις διάφορες δοκιμασίες συνιστά επαρκή αιτιολογία της αποφάσεως της εξεταστικής επιτροπής να απορρίψει έναν υποψήφιο κατόπιν μιας ή περισσότερων δοκιμασιών, εφόσον η ληφθείσα στο στάδιο αυτό απόφαση στηρίχθηκε σε συγκριτική εξέταση των προσόντων των υποψηφίων.

(βλ. σκέψη 48)

Παραπομπή: προπαρατεθείσα απόφαση Κοινοβούλιο κατά Innamorati, σκέψεις 26 έως 31· ΠΕΚ, 29 Ιανουαρίου 1998, T-157/96, Affatato κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ. Υπ. 1998, σ. I-A-41 και II-97, σκέψεις 33 έως 35

6. Ελλείψει οποιουδήποτε στοιχείου βάσει του οποίου θα μπορούσε να αμφισβητηθεί το κύρος μιας αποφάσεως, για την απόφαση αυτή πρέπει να ισχύει το τεκμήριο νομιμότητας που προβλέπεται για τις κοινοτικές πράξεις. Ως εκ τούτου, όταν ο προσφεύγων δεν προσκομίζει κανένα στοιχείο ικανό να ανατρέψει το τεκμήριο αυτό, ο κοινοτικός δικαστής δεν υποχρεούται να διατάξει τη διεξαγωγή αποδείξεων προκειμένου να αποκαλυφθούν ενδεχόμενες πλημμέλειες της αποφάσεως.

(βλ. σκέψη 51)

Παραπομπή: ΔΕΚ, 28 Απριλίου 1966, 51/65, ILFO κατά Ανατάτης Αρχής, Συλλογή τόμος 1966, σ. 125· ΠΕΚ, 27 Οκτωβρίου 1994, T-34/92, Fiatagri και New Holland Ford κατά Επιτροπής, Συλλογή 1994, σ. II-905, σκέψη 27· ΠΕΚ, 22 Οκτωβρίου 1996, T-266/94,

Skibsværftsforeningen κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. II-1399, σκέψη 200·
προτάσεις του γενικού εισαγγελέα στην υπόθεση C-362/95, Blackspur κ.λπ. κατά
Συμβουλίου και Επιτροπής (ΔΕΚ, 16 Σεπτεμβρίου 1997, Συλλογή 1997, σ. I-4777),
σημείο 26